

За більшовицькі надри

орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

п'ятниця
17
ЖОВТНЯ
1952 року
№ 24 (358)

Ціна 10 коп.

14 жовтня закінчив свою роботу XIX з'їзд Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків).

Хай живе велика Комуністична партія Радянського Союзу, партія Леніна-Сталіна — натхненник і організатор всіх перемог радянського народу!

Слава великому вождю і вчителю трудящих і всього прогресивного людства, геніальному зодчому комунізму товаришеві Сталіну!

XIX з'їзд Комуністичної Партії (більшовиків)

Промова товариша Й. В. Сталіна

(Появу на трибуні товариша Сталіна делегати зустрічають бурхливими, довго не стихаючими оплесками, які переходять в овацію. Всі встають. Вигуки: „Товаришеві Сталіну—ура!“, „Хай живе товариш Сталін!“, „Слава великому Сталіну!“).

Товариші!

Дозвольте висловити подяку від імені нашого з'їзду всім братнім партіям і групам, представники яких вшанували наш з'їзд своєю присутністю або які надіслали з'їздові вітальні звернення, — за дружні привітання, за побажання успіхів, за довіря. (Бурхливі, тривалі оплески, які переходять в овацію).

Для нас особливо цінне це довіря, яке означає готовність підтримати нашу партію в її боротьбі за світле майбутнє народів, в її боротьбі проти війни, в її боротьбі за збереження миру. (Бурхливі, тривалі оплески).

Було б помилково думати, що наша партія, яка стала могутньою силою, не потребує більше підтримки. Це невірно. Наша партія і наша країна завжди потребували і потребуватимуть довіря, співчуття і підтримки братніх народів за рубежом.

Особливість цієї підтримки полягає в тому, що всяка підтримка миролюбних прагнень нашої партії з боку будь-якої братньої партії означає разом з тим підтримку свого власного народу в його боротьбі за збереження миру. Коли англійські робітники в 1918—1919 роках, під час збройного нападу англійської буржуазії на Радянський Союз організували боротьбу проти війни під лозунгом «Руки геть від Росії», то це була підтримка, підтримка насамперед боротьби свого народу за мир, а потім і підтримка Радянського Союзу. Коли товариш Торез або товариш Тольятті заявляють, що їх народи не воюватимуть проти народів Радянського Союзу (бурхливі оплески), то це є підтримка, насамперед підтримка робітників і селян Франції та Італії, які борються за мир, а потім і підтримка миролюбних прагнень Радянського Союзу. Ця особливість взаємної підтримки пояснюється тим, що інтереси нашої партії не тільки не суперечать, а, навпаки, зливаються з інтересами миролюбних народів. (Бурхливі оплески). Щодо Радянського Союзу, то його інтереси взагалі невіддільні від справи миру в усьому світі.

Зрозуміло, що наша партія не може лишатися в боргу у братніх партій і вона сама повинна в свою чергу подавати їм підтримку, а також їх народам в їх боротьбі за визволення, в їх боротьбі за збереження миру. Як відомо, вона саме так і робить. (Бурхливі оплески). Після взяття влади нашою партією в 1917 році і після того, як партія вжила реальних заходів по ліквідації капіталістичного і поміщицького гніту, представники братніх партій, захоплюючись відагою і успіхами нашої партії, присвоїли їй звання «Ударної бригади» світового революційного і робітничого руху. Цим вони виражали радію, що успіхи «Ударної бригади» полегшать становище народам, які томляться під гнітом капіталізму. Я думаю, що наша партія справдила ці надії, особливо в період другої світової війни, коли Радянський Союз, розгромивши німецьку і японську фашистську тиранію, врятував народи Європи і Азії від загрози фашистського рабства. (Бурхливі оплески).

Звичайно, дуже важко було виконувати цю почесну роль, поки «Ударна бригада» була одна—єдина і поки доводилось їй виконувати цю передову роль майже в самотні. Але це було. Тепер — зовсім інша справа. Тепер, коли від Китаю і Кореї до Чехословаччини і Угорщини з'явилися нові «Ударні бригади» в особі

народно-демократичних країн,—тепер нашій партії легше стало боротися, та й робота пішла веселіше. (Бурхливі, тривалі оплески).

Особливої уваги заслуговують ті комуністичні, демократичні або робітничо-селянські партії, які ще не прийшли до влади і які продовжують працювати під п'ятою буржуазних

мадян. Прапор буржуазно-демократичних свобод викинутий за борт. Я думаю, що цей прапор доведеться підняти вам, представникам комуністичних і демократичних партій, і понести його вперед, якщо хочете зібрати навколо себе більшість народу. Більше нікому його підняти. (Бурхливі оплески).

драконівських законів. Їм, звичайно, важче працювати. Проте їм не так важко працювати, як було важко нам, російським комуністам, у період царизму, коли найменший рух вперед оголошувався найтяжчим злочином. Проте російські комуністи вистояли, не злякалися труднощів і добилися перемог. Те ж саме буде з цими партіями.

Чому все ж не так важко буде працювати цим партіям у порівнянні з російськими комуністами царського періоду?

Тому, по-перше, що всі вони мають перед очима такі приклади боротьби і успіхів, які є в Радянському Союзі і народно-демократичних країнах. Отже, вони можуть вчитися на помилках і успіхах цих країн і тим полегшити свою роботу.

Тому, по-друге, що сама буржуазія, — головний ворог визвольного руху, — стала іншою, змінилася серйозним чином, стала більш реакційною, втратила зв'язки з народом і тим ослабила себе. Зрозуміло, що ця обставина повинна також полегшити роботу революційних і демократичних партій. (Бурхливі оплески).

Раніше буржуазія дозволяла собі ліберальничати, відстоювала буржуазно-демократичні свободи і тим створювала собі популярність у народі. Тепер від лібералізму не лишилося й сліду. Немає більше так званої «свободи особи», — права особи визнаються тепер тільки за тими, у яких є капітал, а всі інші громадяни вважаються сирим людським матеріалом, придатним лише для експлуатації. Розтоптаний принцип рівноправності людей і націй, він замінений принципом повноправності експлуатованої меншості і безправності експлуатованої більшості гро-

раніше буржуазія вважалася главою нації, вона відстоювала права і незалежність нації, ставлячи їх «над усе». Тепер не лишилося й сліду від «національного принципу». Тепер буржуазія продає права і незалежність нації за долари. Прапор національної незалежності і національного суверенітету викинутий за борт. Немає сумніву, що цей прапор доведеться підняти вам, представникам комуністичних і демократичних партій, і понести його вперед, якщо хочете бути патріотами своєї країни, якщо хочете стати керівною силою нації. Його нікому більше підняти. (Бурхливі оплески).

Так стоїть справа тепер.

Зрозуміло, що всі ці обставини повинні полегшити роботу комуністичних і демократичних партій, які не прийшли ще до влади.

Отже, є всі підстави розраховувати на успіхи і перемогу братніх партій в країнах панування капіталу. (Бурхливі оплески).

Хай живуть наші братні партії! (Тривалі оплески).

Хай живуть і здравствують керівники братніх партій! (Тривалі оплески).

Хай живе мир між народами! (Тривалі оплески).

Геть палів війни! (Всі встають. Бурхливі, довго не стихаючі оплески, що переходять в овацію. Вигуки: «Хай живе товариш Сталін!», «Товаришеві Сталіну — ура!». «Хай живе великий вождь трудящих світу товариш Сталін!», «Великому Сталіну — ура!», «Хай живе мир між народами!». Вигуки «ура!»).

Про зміну назви партії

Резолюція XIX з'їзду партії

(прийнята одногосно)

Подвійна назва нашої партії «комуністична» — «більшовицька» історично утворилася в результаті боротьби з меншовиками і мала своєю метою відгородитися від меншовизму. Оскільки, однак, меншовицька партія в СРСР давно вже зійшла зі сцени, подвійна назва партії втрапила смисл, тим більше, що поняття «комуністична» виражає найбільш точно марксистський зміст завдань партії, тоді як поняття «більшовицька» виражає лише історичний факт, який давно вже

втратив значення, про те, що на II з'їзді партії в 1903 році ленінці дістали більшість голосів, чому й були названі «більшовиками», опортуністична ж частина залишилася в меншості і дістала назву «меншовиків».

У зв'язку з цим XIX з'їзд партії постановляє:

Всесоюзну Комуністичну партію більшовиків [ВКП(б)] віднині іменувати «Комуністична партія Радянського Союзу» (КПРС).

Про зміни в Статуті ВКП(б)

Резолюція XIX з'їзду партії

(прийнята одногосно)

XIX з'їзд партії постановляє:

1. Затвердити поданий ЦК ВКП(б) проект Статуту партії з поправками і доповненнями комісії з'їзду.

2. Вважати надалі затверджений з'їздом Статут партії—Статутом Комуністичної партії Радянського Союзу.

ПРО ПЕРЕРОБЛЕННЯ ПРОГРАМИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Резолюція XIX з'їзду ВКП(б)

(прийнята одногосно)

XIX з'їзд партії постановляє, що за період з VIII з'їзду партії (1919 рік), коли була прийнята існуюча програма партії, сталися корінні зміни як в галузі міжнародних відносин, так і в галузі будівництва соціалізму в СРСР, у зв'язку з чим ряд положень програми і викладені в ній завдання партії, оскільки вони вже здійснені за цей період, не відповідають більше сучасним умовам і новим завданням партії.

Виходячи з цього з'їзд постановляє:

1) Вважати необхідним і своєчасним провести перероблення існуючої програми партії.

2) При переробленні програми керуватись основними положеннями твору товариша Сталіна «Економічні проблеми соціалізму в СРСР».

3) Здійснення перероблення програми доручити Комісії в такому складі:

1. Сталін Й. В.—голова
2. Берія Л. П.
3. Каганович Л. М.
4. Куусінен О. В.
5. Маленков Г. М.
6. Молотов В. М.
7. Поспелов П. М.
8. Румянцев О. М.
9. Сабуров М. З.
10. Чесноков Д. І.
11. Юдін П. Ф.

4) Проект переробленої програми партії подати на розгляд наступного з'їзду Компартії Радянського Союзу.

Прийом у Кремлі на честь представників братніх партій

15 жовтня в Кремлі Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу влаштував обід на честь представників комуністичних і інших братніх партій на XIX партійному з'їзді.

На прийомі були присутні всі представники братніх партій. Були при-

сутні також члени і кандидати в члени Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Прийом пройшов у дружній атмосфері.

Під час прийому відбувся великий концерт.

(ТАРС)

Видання українською мовою праці Й. В. Сталіна «Економічні проблеми соціалізму в СРСР»

Державне видавництво політичної літератури УРСР випустило в світ окремою брошурою працю товариша Й. В. Сталіна «Економічні проблеми соціалізму в СРСР» українською мовою.

Брошура містить: Зауваження в економічних питаннях, зв'язаних з листопадовою дискусією 1951 року.

Відповідь т-ві Ноткіну, Олександрові Іллічу.

Про помилки т. Ярошенка Л. Д. Відповідь товаришам Саніній А. В. і Венжеру В. Г.

Переклад здійснений Українським філіалом Інституту Маркса—Енгельса—Леніна при ЦК ВКП(б).

Брошура видана тиражем 350 тисяч примірників.

(РАТАУ).

КОМСОМОЛЬСЬКЕ

Перший семінар у першокурсників

Перші семінарські заняття з основ марксизму-ленінізму в групі математиків і астрономів були присвячені вивченню основних ідей «Маніфеста комуністичної партії».

В нашому житті це був перший семінар. Вперше ми зустрілись з такою формою перевірки знань студента. Студенти виступали, відповідали на питання, детально розбирали кожне питання теми, прагнули якнайглибше оволодіти основними ідеями цього геніального твору.

На семінарі виявилось, що студенти Кобилянська, Заїка та ін. недостатньо підготувались до занять, їх відповіді були неповні, не було впевненості у відповідях. Більш напружена робота по підготовці до семінару почувалась у т.т. Куденко, Слуцке-ра, Бушка, які виступали з доповідями, наводили цікаві приклади з сучасного життя, як в нашій країні втілюються в життя основні ідеї революційної теорії, як радянський народ під керівництвом комуністичної партії, що повсякденно керується в своїй діяльності теорією марксизму-ленінізму, іде вперед до побудови комунізму.

Друга година семінарських занять пройшла трохи краще. Студенти виступали активніше, відповіді були більш чіткими, повними і інтересними. Все ж слід відзначити, що перший семінар пройшов не досить добре. Комсомольці групи зробили з цього відповідні висновки: основний з них—уважніше готуватись до семінарів, старанно продумувати відповіді, дома, готуючись до семінару, складати план наступної відповіді.

Ми знаємо, що систематична і глибока робота над оволодінням теорією марксизму-ленінізму, активна участь в роботі семінару являються закладом успішного складання наступних іспитів. Врахувавши недоліки першого семінару, ми більш настирливо готувались до наступних семінарських занять. Результат позначився, заняття пройшли більш активно. Відповіді т.т. Руссо, Главанького, Куденко та ін. свідчили, що студенти творчо ставляться до своїх обов'язків, прагнуть глибоко вивчити теорію марксизму-ленінізму.

В. ТАРАН, I курс фізико-математичного факультету.

Комсомолец повинен бути прикладом у навчанні

Політична економія соціалізму являється одним з найважливіших предметів, що вивчаються на нашому курсі. Вихід в світ нової геніальної праці Й. В. Сталіна «Економічні проблеми соціалізму в СРСР» покладає на нас відповідальне завдання всебічно і глибоко вивчати економічну теорію соціалізму.

Більшість комсомольців I групи III курсу юридичного факультету серйозно взялись за виконання цього важливого завдання. Вони наполегливо вивчають і конспектують першоджерела — геніальні праці класиків марксизму-ленінізму.

На семінарах, що вже пройшли комсомольці виступали з глибокими, продуманими відповідями. Вони пов'язують теоретичні положення з сучасним життям, ілюструють свої відповіді яскравими прикладами з матеріалів XIX з'їзду комуністичної партії, які свідчать про грандіозні досягнення нашої Батьківщини в комуністичному будівництві.

Найбільш активну участь в роботі

семінарів беруть комсомольці т.т. Загороднюк, Токарев, Злочевський та ін.

Проте на нашому курсі є ще такі комсомольці, що не можуть бути прикладом для інших студентів. Це—т.т. Свистунов, Вовченко, Штанько. Вони недостатньо готуються до семінарів, мало працюють над вивченням матеріалів до семінару. Були випадки, коли комсомольці відмовились відповідати на семінарах. Факти відмови відповідати у нас дуже рідкі, але їх не повинно бути зовсім. Комсорг групи негайно звернувся увагу комсомольців на неприпустимість для них відмовлятися відповідати. Комсомольські збори групи обговорили це питання і серйозно попередили т.т. Шудрю, Шеблаєва і Тарана, які відмовлялись відповідати на семінарах. Тепер у нас немає таких фактів. Завданням нашої групи являється домогтись, щоб всі студенти групи ретельно готувались до семінарів, наполегливо оволодівали революційною марксистсько-ленінською теорією.

Н. СПИНАТЬЄВ, студент III курсу юридичного факультету.

Комсомольці обговорюють підсумки семінару

Кожен радянський студент повинен усвідомити важливість вивчення соціально-економічних дисциплін. Особливо важливо для нас, майбутніх економістів, глибоко знати політичну економію і основи марксизму-ленінізму.

В минулому році комсомольська організація нашого курсу приділяла мало уваги семінарам по політичній економії, хоч вони провадилися погано.

В цьому році семінари з політекономії в нас проходять краще. Майже всі студенти вивчають не лише обов'язкову, а й додаткову літературу. Активність студентів на заняттях вища, ніж в минулому році. Але є ще ряд недоліків які необхідно усунути. Студенти Ловезька, Миронова, Реманюк і інші не виступають, поки їх не викличе викладач. Студенти Федоров, Борячинський і інші відповідають непослідовно, не аналізують глибоко матеріал, по якому відповідають. Студентка Соломатіна, не дивлячись на те, що проробила необхідну літературу, не змогла відповісти на питання.

Необхідно було прийняти заходи для підвищення рівня проведення семінарів.

Порадившись з членом бюро факультету тов. Троневим, я вирішив скликати групові комсомольські збори. Збори обговорили підсумки 4-х семінарських занять з політекономії і прийшли до наступних висновків.

Проробити всю обов'язкову і додаткову літературу, законспектувати її, це ще не означає бути готовими

до семінару. Необхідно готуватись до семінару на протязі цілого тижня. За день до семінару необхідно закінчити пророблення літератури і перечитати всі конспекти, глибоко продумати матеріал, розмістити його в певному порядку, для чого скласти детальний план відповіді на кожне питання.

Кожен студент повинен не лише готуватись до семінару, але й активно брати участь в обговоренні питань. Лише в такому разі матеріал буде повністю засвоєний.

Ми повинні не лише засвоїти матеріал, але й навчитися викладати його вільно, не заглядаючи в конспект. Необхідно частіше звертатись до матеріалів, опублікованих в газетах, ґрунтовно вивчати роботу товарища Сталіна «Економічні проблеми соціалізму в СРСР», матеріали XIX з'їзду ВКП(б) і матеріали XVII з'їзду КП(б)У. Збори вияснили, що студенти нашої групи Санікідзе і Сімаков так перевантажені спортивною роботою, що не мають часу для підготовки до семінарських занять. А тому поставлено питання перед комсомольським бюро факультету про те, щоб хоча б частково розвантажити їх від спортивної роботи.

Викладачеві тов. Лучині Г. Ф., що був присутнім на зборах, висловлено побажання щоб він після кожного семінару давав оцінку нашим відповідям і вказував на недоліки.

В. ВЛЕЗЬКО, комсорг II курсу економічного відділу історико-економічного факультету.

НА ВОЛГО-ДОНІ

(НАРИС)

27 липня 1952 року був відкритий для експлуатації Волго-Донський водний шлях. Вступив в строй діючих сталінських будов комунізму Волго-Донський судноплавний канал імені В. І. Леніна.

Ряд студентів нашого університету під час літніх канікул побували на Волго-Доні. Нижче ми публікуємо нарис студента II курсу філологічного факультету П. Хіджакадзе, який влітку побував на Волго-Доні.

Залізнична вітка на Сталінград—це магістраль будівництва, і на відстані в сотні кілометрів від великого міста відчуваєш дихання будов комунізму. Повз вікна вагону проносяться довгі ешелони з матеріалами для будівництва Сталінградської гідроелектростанції, з вантажами для Волго-Дону. На північ йдуть платформи з сталінградськими тракторами, промисловим устаткуванням.

ці—трудолюбиві і скромні радянські люди, що приїхали з усіх кінців безмежної Батьківщини.

Тринадцять прекрасних шлюзів, останнє слово науки і техніки,—ворота, що з'єднали не тільки Волгу з Доном: це самі юні ворота до комунізму.

Пройдуть десятки років, по Волго-Дону пропливуть десятки тисяч суден, але первісток великих будов

6 липня в 12 годин дня в перший шлюз Червоноармійського району ввійшов теплоплав «Сергій Кіров», перше пасажирське судно на каналі. На залізничній станції Донська, що розташована поруч з пристанню Калачевського порту, зібралось багато зустрічаючих. Чудесний, білосніжний «Сергій Кіров» під звуки оркестрів пришвартовується до дебаркадера нової пристані. Одночасно на станцію прибув поїзд з Сталінграда. Пасажири, які приїхали в ньому підійшли до кам'яної дамби, що вкладена вздовж берега Дона і гучно ми оплесками привітали екскурсантів і команду судна. З борту корабля летять у відповідь привітання.

Наступного ранку «Сергій Кіров» відправився далі вниз по Цимлянському морю, в Ростов. Ввечері московське радіо повідомило про це подію. Почуваєш себе учасником історичного дня.

23 липня мені пощастило: в цей день повинні були обновили новий шлях самі творці каналу; на одному з теплоплавів був і я. Рано вранці, коли волго-донський світлофор піднімався над водною гладдю і косі проміні липневого сонця засяяли на краплях роси, в Калачевський порт почали стікати сотні людей.

Прибули будівники з Калача, Іллівки, Маріновки, Бериславки. Веселість, сміх, букети квітів прикрасили пристань. П'ять невеличких комфортабельних «Москвичів», вишикувавшись в кільватерну колону, під звуки духового оркестру вийшли в путь. Ось пройдені стрункі маяк, що високо піднявся над входом у канал, вирастає перед захопленими поглядами величезна арка 13-го шлюзу; на ній надпис «Слава побідоносній Радянській Армії!».

Над каналом розносяться гучні оплески — будівники аплодують героїчним радянським воїнам, що оточили і знищили під стінами Сталінграда німецько-фашистську погань.

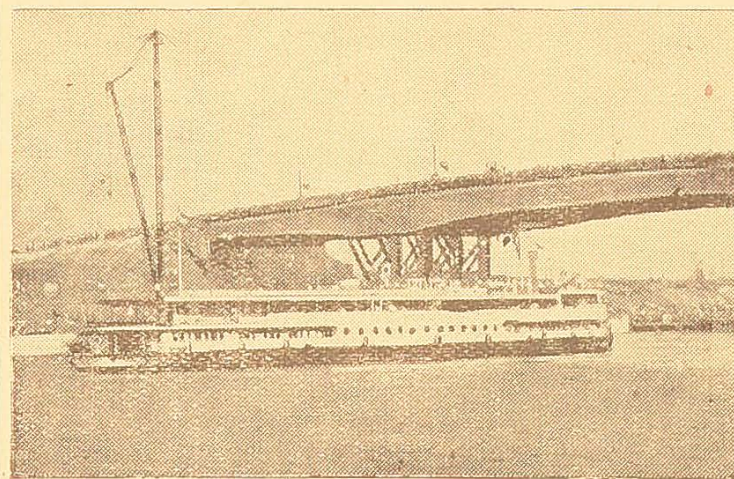
Привітно відкрився ворота 13-го шлюзу. З палуб теплоплавів, віддаючи могутньою луною від бетонних стін, гримлять оплески. Хтось заспівав марш «Волгодонців», мелодія підхоплена будівниками і оркестром, і бадьора пісня понеслась вдалину.

Всенародним трудом
Среди знойных степей
Мы прорыли канал на просторе
Волго-Дон, Волго-Дон! У тебя
пять морей

И шестое—Цымлянское море.
Здається особливо яскраво сьогодні світить сонце. Вода блищить до болю в очах. Чайки, що недавно справили новосілля в цих місцях, схвилювано кружать над водосховищем: їх мабуть, стривожила гучна пісня.

(Закінчення буде).

П. ХІДЖАКАДЗЕ.

Теплоплав «Йосиф

Сталін», увійшов в

Волго-Донський

канал,

Фото:

П. Хіджакадзе.

І сам Сталінград росте з кожним днем, з кожним часом. Численні ряди підійомних кранів, цих сталінських трудових солдат міста-героя, здіймаються над швидко зростаючими поверхнями новобудов.

Знайомимся з вулицями, що розташовані недалеко від привокзальної площі. Світлі стрункі будинки протягнулись вздовж вулиці. Важко повірити, що кілька років тому, тут, на цих площах і вулицях лежали руїни, мовчазні свідки жорстокої боротьби і військової доблесті і героїзму радянських воїнів, що розгромили ворога, який зазіхнув на наше щасливе життя.

Прямо перед нами, проти будинку вокзалу, стоїть двохповерховий затишний особняк з червоної цегли. Це музей Й. В. Сталіна, будинок, який був першим відбудований сталінградцями. Важко передати хвилювання, що охопило нас, коли ми дивились на безцінну реліквію радянського народу.

Коли вперше бачиш Волго-Дон, красиві арки шлюзів й зелені масиви вздовж берегів, бачиш вночі відображення червоних і зелених створіних знаків у воді й будинки нових робітничих селищ, — хочеться заспівати, зааплодувати, розцілувати шофера, що сидить поруч. А ще недавно, лише своєю півроку тому, він віртуозно вів свою машину через півметровий шар піску в спеку і січневий холод.

Важко навіть уявити собі, що тільки в минулому році на тому місці, де зараз проходить центральна вулиця житлового містечка в Калачі-на-Дону, під час бурану люди втопали в піску.

Сьогодні все перемінилось. Виріс канал, виресли і змужніли його твор-

завжди буде найпочеснішим пам'ятником величній сталінській епохи.

Будівництво Волго-Дону розгорілось з небаченою швидкістю. Місцеві газети часто відставали від темпів будівництва; бувало так, що будівники, наприклад Калачевського району будівництва, взнавали про останні досягнення маринівців або іллівців з московських радіопередач раніше ніж безпосередньо від своїх сусідів.

— Нашому колективу будівників Батьківщина довірила здійснити будівництво Волго-Донського водного шляху,—писали будівники товаришеві Сталіну. — Ми усвідомлюємо свою велику відповідальність перед Батьківщиною за створення величезних споруд, за відкриття Волго-Донського водного шляху в строк, встановлений урядом.

Виконанню цієї клятви будівники каналу віддавали всю свою енергію, всі сили.

31 травня в 13 годин 55 хвилин в районі між першим і другим шлюзами Червоноармійського району з'єдналися води Дона і Волги. Те, про що віками мріяв російський народ,—здійснилось!..

Тепла південна ніч огорнула трасу каналу. Замовк важкий гуркіт екскаваторів всіх систем. Здалека доносяться гудок корабля. Ласкаво плещуть об берег легенькі хвилі наймолодшого в світі моря. Насторожені крики степових птахів, здивованих зміною знайомих місцевостей, далеко розносяться в нічній тиші. Ця велична тиша, урочисте мовчання перед радісною подією, стояли в ніч на 1 червня 1952 року.

В перший червневий день перші судна пішли по Волго-Донському шляху.

О ПЕСНЕ

Поет гармонь, и песня льется,
И месяц светит над рекой.
Про что и про кого поется?
Давай послушаем с тобой!
Вот, слышишь? В песне говорится:
«Соединился с Волгой Дон»...
Несется песня, песня—птица
Коммунистических времен,
«Нам так приятно, радостно
живется,
Спасибо вождь, учитель дорогой...»

Поет гармонь, и песня льется;
И месяц светит над рекой.
Когда-то здесь Некрасов слушал
Другие песни у реки —
То стоном, надрывая душу,
Шли бечевою бурлаки.
Стонали—пели не про счастье,
О горькой долишке своей...
Сгибаясь, шли в жару, в ненастье,
И звали смерть: «ужо б скорей...»

Прошли года боев, разрухи,
Бурлацкой песни не слышать,
Нет бурлаков—суда их вукуи
Пришли. Послушай-ка, опять
Поется песня. О расцвете
Земли родной гармонь поет.
Над Волго-Донем месяц светит,
Строитель берегом идет!

В. ДОМРИН, студент I курсу
філологічного факультету.

Переможці традиційної естафети

5 жовтня відбулася традиційна легкоатлетична естафета миру, присвячена XIX з'їзду ВКП(б).

В естафеті взяли участь 310 студентів усіх факультетів університету.

Серед жіночих команд, як і торік, перемогли біологи. Серед чоловіків першою на фініші була команда юридичного факультету — переможць естафети минулого року. Найбільшу кількість команд — 10—виставив історико-економічний факультет.

Слідами наших виступів

Т.т. Козирев і Кучерявий відмовчуються

В № 20 нашої газети була вімішена стаття «Невтішні результати», де вказувалось на недоліки в організації водного спорту в університеті. Керівництво кафедри фізичного виховання і спорту (т. О. І. Козирев) і відповідальний за спортивну роботу член комітету ЛКСМУ університету т. П. Кучерявий досі не знайшли часу, щоб відповісти на критичні зауваження газети, бажаючи краще від-

мовчатися. Таке зневажливе ставлення згаданих товаришів до критики у них з'явилося не вперше. Таким же чином вони відмовчались і весною коли газета в передовій статті «Спортивному літу—достойну зустріч» критикувала їх за серйозні недоліки в роботі.

В. о. редактора Б. НАЙДЬОНОВ.